

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Ἐ. Ἑλλάδι ἀρ. 10 — ἰ. ἐκ ἀλλοδαπῆ ἀρ. 22.
Ἡ συνάρομη εἶναι προκλήρωσις ἰσότητος ἢ κατ' ἰσχυρισμὸν
εἰς δύο ἔτασ ἄριστοι.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐν ἑστῆ Βουλῆς 23, κατὰ τὸ Συναγωγικὸν τῆς Νεῆς Ἀγύτου.

Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται λισ. 30.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 10 Ἰουλίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Κωνσταντίνος Κριάρης. — Ἐπιθεώρησις.
— Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἐπιστη-
μονικά, καλλιτεχνικά. — Ἡμερολόγιον. — Ἐδο-
μάς. — Ἀπαντήσεις ἐντὺ ἐρωτήσεων. — Αἰνίγ-
ματα. — Ἐρωτήσεις μυθολογικαὶ καὶ ἱστορικαί.
— Ἀλληλογραφία.

ΦΥΛΑΦΟΙ: Τίνας ἦλθον κατὰ τὸν μῆσον αἰῶνα ἐν
Ἑλλάδι, ὑπὸ Σ. Ρ. Παναγιατοπούλου. — Ἰστο-
ρία ἰ.δ.ο. τριλλοῦ βασιλῆα τῆς Ἀθήνας ὑπὸ Δ. Γ. Κ.
— Νεοελληνικά ὑπὸ Σπυρ. Δέ-Βιάζη. — Ἡ
μεσαιωνικὴ χρυσὴ κλωστή ὑπὸ Ν. Σωοκιάδη. —
Φιλίλλητες. — Ἡ Μαυροβουνιώτισσα (μυθιστόρη-
μα). — Ἐθνογραφικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΡΙΑΡΗΣ

Πενθοῦσα ἡ Ἑλλάς ἐκήδευσεν προχθές
τεθλιμμένον πρόσφυγα, θρηνοῦντα τῆς πα-
τριδος του τὴν δουλείαν τιμαὶ στρατη-
γοῦ ἀπενεμήθησαν εἰς τὸν νεκρὸν του, καὶ
δάφνης στέφανοι ἐκόσμησαν τὴν σοφὴν
τοῦ ποιοῦ ἥρωος τῶν Κρητικῶν ἐπανα-
στάσεων. Ἡ δόξα καὶ ἡ ποίησις ἠσπάζον-
το ἐπὶ ἓνα αἶωνα τὸ τίμιον ὄνομα τοῦ

Κωνσταντίνου Κριάρη

καὶ ἡ παράδοσις αἰωνίως θ' ἀντιλαλῆ δια-
τῆς κρητικῆς λύρας τοὺς εὐκλεεῖς ἀθλοὺς
του ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ τὰ πεδία τῆς μαρτυ-
ροστολιστοῦ πατριδος του.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τί θὰ ἔλεγον οἱ ὑπερήφανοι τῆς γη-
ραίας Ἀγγλίας πολιτευταί, οἱ ἐκλείψαν-
τες ἤδη ἀπὸ τοῦ κόσμου, εἰάν, ἐγειρόμενοι
ἀπὸ τῶν μαυρωλεῶν αὐτῶν, ἀνεγίνω-
σκον τὸ πολυθρύλητον ἄρθρον τῆς «Δε-
καπενθημέρου Ἐπιθεώρησης»; Τί θὰ
ἔλεγον μαθάναντες ἐκ τοῦ ἄρθρου τού-
του, οὐτινας εἰάν ἀγγοῦται ὁ κύριος συν-
τάκτης, δὲν ἀγνοεῖται ὅμως ἡ ἐπίσημος
καὶ αὐθεντικὴ προέλευσις, ὅτι ἡ γηραιά
Ἀγγλία δανεῖζεται ἔξωθεν πολιτικά δόγ-
ματα καὶ ὅτι ἡ περιβόητος τοῦ Μονρόη
ἀρχὴ θ' ἀποτελεσθῆ ἐφεξῆς τὸ θεμελιώδες
δόγμα τῆς σχολῆς τῶν Μαχχεστριανῶν;
Τριακονταετία μόλις παρήλθεν ἀπ' οὗ
ἐσφάγησαν προφρόως ἀλλὰ καὶ ἀνηλεῶς
ἐν Βελακλαβᾷ οἱ Ἀγγλοὶ εὐπατριδαὶ ἐπί-
πτοντες ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τῆς τιμῆς
τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ τὸ αἶμα των δὲν ἀπέ-
θη παντάπασι γόνιμον ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ,
δι' ὃν εἶχον στρατεύσει, καθ' ὅσον ὀλί-
γοὶ ἐνιαυτοὶ ἤρκεσαν ὅπως τηλικαύτη ἀ-
προσδόκητος ἀλλοίωσις σκέψων ἐπιφοιτί-

σῆ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὥστε αὐτὸς ὁ Γλαδστον
ἢ ὁ alter ego τοῦ ἰδιοτρόπου τούτου
πολιτικοῦ, νὰ δηλώσῃ ἠμιαυθεντικῶς εἰς
τὸ ἀγγλικὸν δημόσιον, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἠ-
κιστα τυρβάζει διὰ τὰ ἠπειρωτικά τῆς
Εὐρώπης πράγματα, ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν
παραβλάπτει παντελῶς τὰ ἀγγλικά συμ-
φέροντα, κατερχομένη πάντοτε καὶ
πάντοτε μετ' ἐπιτυχίας πρὸς τὴν ἰνδικὴν
αὐτοκρατορίαν καὶ τὸ φρικτότερον
συμπέρασμα πάσης τῆς ἀλληλουχίας ταύ-
της, ὅτι ἡ κατοχὴ τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως ὑπὸ δεδομένης τινὸς δυνάμεως δὲν
πρόκειται οὔτε νὰ διαταράξῃ, οὔτε νὰ πα-
ραβλάψῃ καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὸ γόντρον
τῆς δυνάμεως ἐκείνης, ἥτις κατὰ τὰς πα-
ραμονὰς τοῦ ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου δι-
εκήρυξεν ἀγερώχως, ὅτι ἀρκεῖ καὶ μόνη
αὐτὴ ν' ἀνακόψῃ τὴν πορείαν τοῦ κολοσ-
σοῦ, μετὰ δὲ τὴν λήξιν του διετράνωσεν
ὅτι «ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ποτὲ ὁ-
πως δεσποτικὴ τις σκιά ἀπλωθῆ ἐπὶ τὴν
Εὐρώπην». Ἡρωτήσαμεν ἀνωτέρω τί θὰ
ἔλεγον οἱ προ πολλοῦ ἐκλείψαντες Ἀγ-
γλοὶ πολιτικοί, ἐνῶ φυσικώτερον ἦν νὰ ἐ-
ρωτήσωμεν τί θὰ ἔλεγεν αὐτὸς ὁ Βήκον-
σφηλδ ὑπὸ τὸ συνοφρύωμα τοῦ ὁποῦτο ἐ-
πτοῦθη καὶ ἐκάμφθη ὁ λευκὸς Τσάρος, τὸ
εἶδωλον καὶ ὁ τρόμος τοσοῦτων ἑκατομ-
υρίων.

Ἀτυχῶς ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡμῖν καὶ
σύνοψις καὶ τοῦ ἄρθρου τῆς «Δεκαπενθη-
μέρου Ἐπιθεώρησης». Ἀρκεῖ ὅμως, ὅτι
δι' αὐτοῦ θεσπίζεται ἡ ἐφεξῆς ἀποχὴ τῆς
Ἀγγλίας ἀπὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πραγμά-
των, καὶ ἡ ὀδυνηρὰ βεβαίωσις, ὅτι τὰ
σχῆπτρα τῆς εὐρωπαϊκῆς καθηγεμονείας
διέρχων τῶν ἀγγλικῶν χειρῶν! Οὐδαμῶς
ἐξεταζομένου εἰάν τοιαύτη βεβαίωσις, καί-
τοι δεδομένη ὑπὸ ἐπιφανοῦς καὶ ὑπερη-
φάνου Ἀγγλοῦ, εἶναι ἀληθῆς, οὐδαμῶς
σκοπομένου ποῖαν κραυγὴν ἀγανακτή-
σεως θὰ προκαλέσῃ παρὰ τοῖς συντηρητι-
κοῖς, παρ' οἷς θάλλουσιν ἔτι οἱ ἠθικοὶ τοῦ
Βήκονσφηλδ θρίαμβοι, τοιαύτη ἐτυμολο-
γία, ὁφέποτε ἐκυροῦτο διὰ τῆς σιωπῆς
ἢ διὰ τῆς ἐκπεφρασμένης τῆς χώρας συνε-
ναίσεως, θὰ ἦχει ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς
λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς καὶ τοὺς Ἕλληνας
ἐξαιρέτως. Ἀρθέντος τοῦ ἠπειρωτικοῦ ἀν-
τισταθμισματος, δι' οὐ ἰσοφάρειεν τὸ εἰ-
ρηνικὸν καθεστῶς, ἀπέμενον ἡ Ἀγγλία,
καὶ ἤρκει, ὡς ἀσφαλῆς κατὰ παντὸς ἀ-
προσδοκῆτου ἐγγύσης. Ἐάν ὅμως ἐμῶ-
τος τῆς χώρας ταύτης ἐγκρισὶς ἀναδειχθῆ
κρατοῦσαν τὴν ἀρχὴν τοῦ Μονρόη, ἀρί-
στην διὰ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ἀλλ'
ἀδόκιμον διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἐν τῇ ἀναπο-
δράστῳ αὐτῆς δράσει ἐπὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν

καὶ ἀνατολικῶν πραγμάτων, τί θ' ἀπα-
γείνωσι τότε οἱ ἀτυχεῖς ἐν τῇ Ἀνατολῇ
φρουροὶ τοῦ πολιτισμοῦ, καθ' ὧν κυρίως ἐ-
στράφησαν τὰ παγερὰ βέλη τῶν ἐχθρῶν
τῆς πατριδος μας;

Οἰκογενειακὴ ἔρις ταράσσει ἀπὸ τινος
δύο συγγενεῖς λαοὺς τῆς χερσονήσου τοῦ
Αἴμου. Σέρβοι καὶ Βούλγαροι ἐξ ἀσημάν-
του ἀφορμῆς ὀρμηθέντες, κατέστησαν δυ-
σχερεῖς τὸ κατ' ἀρχὰς τὰς πολιτικὰς αὐ-
τῶν σχέσεις, ἀ; καὶ διέκοψαν μετὰ μικρὸν.
Ἡ Σερβία προφασίζομένη, ὅτι οἱ εἰς Βουλ-
γαρίαν καταφυγόντες πολιτικοὶ πρόσφυ-
γες ἀπετόλμησαν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς
βουλγαρικῆς φιλοξενίας, ἐπίδρομὴν τινα
κατὰ τῶν σερβικῶν ὁρίων, ἠτήσατο διὰ
γλώσσης ὀλίγη δριμεία τὴν ἀποπομπὴν
τῶν προσφύγων ἀπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ ἐ-
δάφους καὶ τὴν ἐκ νέου παράδοσιν εἰς αὐ-
τὴν ἀμφισβητούμενον τινὸς συνόρου. Ἡ
γλώσσα τῶν ἐν Σόφια ὑπῆρξεν ἐπὶ τοῦ
προκειμένου ἀκοσίμως διαλλακτικὴ, ἀλλ'
ἡ μεταιοπάθεια, φαίνεται, εἰς οὐδὲν ἰσχυ-
σε. Τελεσίγραφον ἐξέπεμψεν ἐκ Βελιγρα-
δίου εἰς Σόφιαν ὁ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
σέρβος πρᾶκτωρ κατέλιπε μετὰ σπουδῆς
καὶ ὀργῆς τὴν ἔδραν του, ὁ Ἕλληνας πρᾶ-
κτωρ ἀνέλαθεν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ
τοὺς ἀπομειναντας σέρβους ὑπηκόους, ἡ
δὲ διαμάχη περιήλθεν εἰς ἀζύτατον ση-
μεῖον. Μετὰ βασιμῶν ἐλπίδος δύναται τις
νὰ προσδοκᾷ ἐν τούτοις, ὅτι ἡ ἀπροσδο-
κητος ἔρις εἰς οὐδὲν σοβαρὸν θὰ καταλή-
ξῃ. Ἀμφότεραι αἱ κυβερνήσεις διατελοῦ-
σιν ὑπὸ τὴν αὐτὴν φιλόστοργον κηδεμο-
νεϊαν, οὐδεμίαν δὲ ἀμφιβολίαν, ὅτι λόγοι
συνέσεως θὰ ἠχησῶσι πόρρωθεν ἐπιτάσ-
σοντες τὴν παῦσιν τοῦ πολεμικοῦ μένου,
ὅπερ οὕτως εἰρηνηδῶς ἐκόχλασε. Ἐάν ὁ-
μως δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ὡς ἐπικειμέ-
νην τὴν ἐπάνοδον τῆς εἰρήνης εἰς τὴν τα-
ραχθεῖσαν σλαβικὴν οἰκογένειαν τοῦ Αἴ-
μου, δὲν δύναται νὰ εἰπῇ τὸ αὐτὸ καὶ
περὶ τῶν λαῶν τοῦ Σουδάν καὶ τοῦ Μα-
χδῆ, ὅστις ἠξιώθη τῆς τιμῆς νὰ κρατῆ ἐν
ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὴν τύχην τοῦ ἀγγλι-
κοῦ ὑποουργεῖου. Πόσας σκέψεις δὲν ἐμ-
πνέει ἀραγε τὸ φαινόμενον τοῦτο ὁ Μα-
χδῆς ἐπηρεάζων τὴν εὐρωπαϊκὴν πολιτι-
κὴν! Ὁ ἀνυπόδητος σουδανιώτης τα-
ράσων τὰς σκέψεις τοῦ Βισμαρκ, ἀτε δὴ
δυναμένος νὰ ἀνατρέψῃ τὸν Γλαδστον,
καὶ κατ' ἀκολουθίαν νὰ ἐκδικήσῃ τὴν Αὐ-
στρίαν εἰς τὰς ὄψα, τῆς ὁποίας ἔχει ἐτι-
τὸ «hands off», νὰ ἀπελπίσῃ τὴν Ρωσ-
σίαν, μεθ' ἧς ὁ κ. Γλαδστον εὐρίσκειται εἰς
τὰς τρυφερωτέρας τῶν σχέσεων, νὰ πτοῦ-
σῃ τὴν Τουρκίαν ἐνθυμούμενην ὅτι πρὸ ὀ-
λίγων χρόνων οἱ συντηρητικοὶ ὑπεδήλω-

σαν, ότι η περαιτέρω καθόδος των Αυστριακών δεν κρίνεται, ως άστοχος παροχή υπέρ γενικότερου συμφέροντος και χέρην της ήσυχίας και του μέλλοντος των λαών του Αιγύπτου, οτινίς είναι ενήπιος, ανέκαστοι ν' αντιταχθείς προς την Ρωσίαν, και να συνταχθήσονται μετὰ της Βαλτίας σχεσεις της Αγγλίας, ούτω θετικώς τακτοποιηθείσας επί του ζητήματος της εν Αιγύπτω συχυριότητος. Πάντα ταύτα εκ του Μαχθη δυνάμενα πιθανώς να προέλθωσι αναμεινόμενοι ήως δήποτε τον βαθύν συλλογισμόν του Πασχάλ, ότι εις κόκος άμμου δύναται πολλακίς ν' ανατρέψη κοινωνικήν και πολιτικήν τάξιν.

Ο παππουλάκης ούτος του Σουδάν ηγούμενος ήδη τεσσαράκονταχιλιών πολεμιστών φερόντων άκόντια και τόξα βαδίζει κατά της Δογγολας, άδιαφορών δια τα τελειοποιηθέντα τηλεβόλα του Γόρδανος και τας κλεισθείσας μετὰ της Αβουσινας συνθήκας της άγγλικής κυβερνήσεως.

Επίκειται η εκλογή του Οικουμενικού Πατριάρχου, ήτις, δια το κρίσιμον των καιρών προσλαμβάνει ήδη εξαιρετικήν σημασίαν. Οιδέποτε το σκάφος της εκκλησίας, περιεχούσης και άπαντα τον πολιτικόν βίον του δούλου έθνους, ήπειλήθη υπό μειζώνων συμφορών, και ένών εν Μακεδονία και Θρακη οι έχθροι άδιδουούνται κατά χιλιάδας, εν Κωνυπόλει δεν εύρέθη έτι ό νοός ό δυνάμενος να συλλαβή της άμύνης τό σχέδιον και ν' άνευρή την χείρα, ήτις θα ίσχυε να τό πραγματοποιήση. Έάν οι άγιοι Συνοδικοί έφ' ους έπιποιήσεται το Άγιον Πνεύμα κατά πάσαν εκλογήν Ποιμναρχου και έθνάρχου έμφορηθώσι εξαιρετώσ σήμεραν του πνευματος της προς την Εκκλησίαν και την πατριδα στοργής θ' άποδειχθώσιν άξιοι των εύλογών λαού πολυπαθόν, την τύχην του όποιου ούτε άγνοούσι, πιστεύομεν, ούδ' ύποτιμώσιν εν χρόνω, καθ' έν αι ίδιαι αυτών πράξεις κέκληνται ν' άσκήσωσι μεγίστην επί του παρόντος και του μέλλοντος έπιρροήν.

Σ. Π.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Παρ' ήμιν τα μεγάλα ζητήματα και αι μεγάλαι ιδέαι άπλοποιούνται εις τοιούτον βαθμόν, ώστε και ό μάλλον πεπειραμένος εκπλησεται και έρωτ' έαυτόν «αυτό ήτον όλο;» «Ότι εις άλλα έθνη δύναται να γέννηση παραγάς, στάσεις, συνωμοσίας, παρ' ήμιν—άφου προήγηθώσιν άρθρα τινά, συζητήσας κατά τό μάλλον και ήττον θεωρηθείσας και τινά, ένίοτε, εύλογοπήματα—κατανίξ εις έπωφελη δι' άμφοτέρα τα διαμαχομένα μέρη συμβιβασμόν δι' αυτό πολλακίς, ό πρηνή δύνασις, ό τυραννός, ό άποών εκ του ιδρώτος του άτυχού, χωρικού, ανακρίνεται αλφινος εύεργής. Ούτως έλθωσι—και θα λήθωσι—πολλά μεγάλα ζητήματα, έπ' εσχάτων δε και τό διατυμάνισθην άγροτικών της Αττικής ζήτημα.

Βεβαίως οι παρακλούθησάντες αυτό εν

τη Βουλή και τη δημοσιογραφία θα εξέπλάνησαν αναγνώσαντες εν ταις έφημερίσι τα εύφρόνιμα άγγέλματα, έτι υπεργράφησαν τα συμβόλαια δι' έν ό κ. Α. Τσιγγρός έξεχώρησε τα επί των χωρών Ορδοπού δικαιοώματα αυτού εις τους χωρικούς αντί 362,000 δραχμ. πληρωτέων έντάκως έντός δωδεκαετίας, εν τη περιστάσει ταύτη άξια έπαινού είναι και η γενναϊότης του κ. Τσιγγρού κτλ. Έξ αναλογίας δύναται τις να κρίνη και περι των λοιπών μεγάλων ζητημάτων πολιτικών και κοινωνικών, και να μη εκπλησθήται, όταν ακούη τας δημοκρατίας των εκτός της άρχης πολιτευτών, τας άπεργίας των εργατών, τας διαδηλώσεις του λαού κλπ. ούτε να λαμβάνη ύπ' όψιν τας ένάντιον των κατά καιρούς κυβερνωτών καταγγελίας, ως προδοτών του έθνους, ύπ' έκεινών, τους όποιους πολλακίς μετ' όλιγον, ένεκα μικράς τινος μεταβολής των πραγμάτων, βλέπεις συγκυβερνώντας μετὰ των προδοτών!

Και αν αι μεγάλαι ιδέαι άπλοποιούνται, τα μεγάλα πρόσωπα υποτιμούνται μέχρις εξευτελισμού απόδειξις τούτου οι δύο μεγάλοι άνδρες εις ζένος, ό ταγματάρχης Όσμάν Βένς (Βολβόλας Ανδρέγιεβιτς), και εις Έλλην, ό Μακεδών βάρτης—ό πλάρχηγός Στέφανος Δάμτσας—διότι ό πρώτος, άφου έπί είκοσιν έτη ειργάσθη υπέρ της Ρωσίας και των σλαβικών λαών, ως συγγραφέας, ως στρατιώτης, ως άνθρωπος τα πάντα δυνάμενος να πράξη μετὰ προθυμίας—και συνεπώς φιλέλλην(!)—άφου συνετέλεσεν, όσον ούδεις άλλος, εις την έλευσιν του περιωνύμου φρουρίου του Κάρς, άφου έώσας την ζωήν του Τσαρού κτλ. ήδη εν Αθήναις άπαγγέλλει λόγους εις τας πλατείας, ανάνθρωπων μετὰ τό πέρας πεντάρας, μονοου δε άπαγγέλλει λογιδρια και εις τα Αλβανόφωνα χωρία της Αττικής—γαλλιστι—πληρονομήσας βεβαίως κατά τό έπικρατούμενα εν τοις χωρίσι άμηνικά έθιμα εις εϊδος. Ό δε ήρωας Μακεδών Στέφανος, όστις εν τη άρχαιότητι θα ήτο τό όλιγώτερον μέγας Αλέξανδρος, άφου άνεχώρησεν εις Αλεξανδρείαν μετὰ 10 έτών έπαίρων του προς άπελευθέρωσιν του Γόρδανος, προπέμπεται δι' ειρωνικού μειδιάματος άνευ άνθέων, άνευ στεφάνων, άνευ λογιδριών Ι. Εύτυχως παρ' ήμιν δεν ύπαρχουσι μόνον μεγάλα γεγονότα και μεγάλοι άνθρωποι, ύπαρχουσι τα ποικιλώτατα εκείνα μικρά συμβάντα, άτινα διδουσι τροφήν εις τους χρονογράφους και φαιδρύνουσι την έθνικήν μονότονον ζωήν μας. Άνευ αυτών θα περιωριζόμεθα αναγράφοντες την άτελειώτον περιήγησιν του δουκός Σαξ-Μάινιγκεν και διαβεβαιούντες καθ' έκάστην ότι μέχρι της ώρας ουδεμία έγέμετο καταγγελία κατά του κ. Ιωάν. Τυπαλδου, δι' όσα έγραψε κατά της ανακριτικής άρχης δια την ύπόθεσιν του συνδικάτου των λαυρεωτικών μετοχών. Τα χαρίστεστα ταύτα μικρά γεγονότα αναγινώσκοντες οι έξω έλληνες θα νομίσωσι τό όλιγώτερον ότι οι έσω παρεφρόνησάμεν—διότι δεν είναι βεβαίως καλά σημετα να κωτοκτόνη εν Άγυψία δια πυροβολού δαλου ή κυρία Αγγώ Παπα-

ιωάννου, διότι έτικτε θήλας τέκνα! Έν Παλαμζ της Καρδίτσας ό στρατιώτης Δημήτριος Κυριακούλης να φανεύη την γυναικά του, όπως τη δείξη τας εις τα στρατιωτικά γυμνάσια προόδους του! Έν Χαλκίδι ό Νικόλαος Κατσούλης να έπιστρέψη εις την οικίαν του και να εύρίσκη ύποδήματα ζένα, σελάχι, ζένο, φορέματα ζένα, και την άγαπητήν του σύζυγον τεθορυβημένην... και πριν τελειώση τους εκπληκτικούς λόγους: «Ω, διάβολε, τί εινε αυτά έδώ; τί βλέπω;» η σφαίρα του ξενοιζόμενου Νικολάου Τραπεκλή να τον βίπτη κατά της! Έν Αθήναις νέος τις είκοσιπενταετής, καθελκυστός, να έραται πλατωνικός νεακίδος, να συλλαμβάνωνται δε ύπό της αστυνομίας, να οδηγώνται εις τό κρατητήριον και εκεί να συμφωνήται ό γάμος των! Έν Αθήναις έπίσης, ό παρα τό τζαμίον ονομαλής Ανδρέας Παππαδημητρίου, να μεταβαίνη εις τό γειτονικόν του μαγειρείον του Άρ. Καραισκάκη, και να βίπτη εις τον λέβητα αυτού, ένθα έβράζετο πατσάς, ικανήν ποσότητα πετρελαίου, να ζημιώση την μάγειρον καθ' ου είχε προηγουμένως άφομάς! (Πράγματα είναι αυτά, κύριε Παππαδημητρίου!) Και τέλος εν Πάτραις μαθητής, θέλων να έπιδείξη γυμναστικά άθλα, άτινα δεν είχεν έτι διδασχθή να καταπίτη επί του διαπιδου κατά μήκος και πλάτος, δεινώς μωλωπισθείς, ό γυμνασιάρχης μετὰ των διδασκάλων και μαθητών να καρχαίωσει τότε, άλλ' ό πεσών αισθανθείς την φιλοτιμίαν αυτού καιρίως προσβληθείσας, να έγειρείται εξηρηθιμένος, και να κτυπή δεξιά και άριστερά, να εξαγωνται έγχειρίδια, βεβόλβερ, πάντες οι παρσώτες να λαμβάνουν ενεργόν μέρος, άναλόγως του ενδιαφέροντος προς τους διαπληκτιζόμενους, και οι διδάσκαλοι να τρέπωνται εις άτακτον φύγην!

Πας σς φαίνονται τα μικρά ταύτα γεγονότα; Κατά τοούτο δε μόνον υπερβή την έλευθέραν Έκκλησία η δούλη, καθόσον εν Νέε Έφεσω εύρέθη εις την παραλίαν τό πτώμα άρμενίου, παρέδρου και άνακριτού εις την πόλιν έκείνην. Το πτώμα ήτο δεδρενον δια σχοίνιου εις τον λαμόν, τον άριστέρον βραχιόνα και τους πόδας, εκ πολλών δε εξαγεται, ότι ό εισημένος άρμενίος ίσως ήτοκτόνησε (!) δι' άγνωστους λόγους. Άνακριτής παρ' ήμιν άκόμη δεν ήτοκτόνησε, και εύχόμεθα ούδέποτε να πάθη τι, τόρα μάστιγα, ότε τοσαύτην άνάγκην έχομεν αυτού, διότι μη νομιστήτε ότι μετὰ της προφυλακίσεως του συνδικάτου και του Δημάρχου έπαυσεν η άνάγκη άνακριτού... άπεναντίας είναι χρησιμώτατος, άφου η παρά των εν Σύρω μετοχών της Κωπαίδος πεμψθείσα ένταύθα έπιτροπή, συνεκάλεσε δικηγορικόν συμβούλιον εκ των εις υπερτίμησιν κατ' αυτας νομομαθών, εις ό υπέβαλε τα εις την ύπόθεσιν ταύτην άφορώντα ζητήματα, περι πολιτικής και ποινικής καταδιώξεως διαφόρων έπισήμων προσώπων, έπέστρεψε δε εις Σύρον άναμένουσα έγγραφον την γνωμοδότησιν των δικηγόρων.

Βλέποντες όμως ταύτα πάντα μη νομι-

σητε, ότι η όργωσα προς πάσαν προόδον κοινωνία ήμων δεν παράγει τι σπουδαίότερον, άπ' έναντίας και διανοητικώς και ήθικώς και υλικώς προοδεύομεν. Τρεις λέξεις έντός όλιγών ήμερών προστέθησαν εις τό νεοελληνικόν λεξικόν εκτός του άκταγοήσου και ξενίζοντος συνδικάτου η εύφής της «Ακροπόλεως» ταχυδρομικής, ύπ' ής και η «Εβδομάς» συνεχώς προσηβάλλεται, και η ύπο έφημερίδος τινός της Σύρου δημιουργηθείσα προς χαρακτηρισμόν της θρησκευτικής διδασκαλίας του κ. Α. Μακράκη, ην καλεί Σατανασαιρετικόν μακράκιον παρασυναγωγήν! Και ταύτα μεν ως δείγματα της διανοητικής προόδου μας, ως ήθικην προόδον αναγράφομεν την ύπό του άκτισαγγελάς των εν Ναυπλίω έφετών κ. Μ. Κυργουσίου προφυλακισιν επί δωροδοκία δώδεκα ένόρκων δια μέσου ουχι τόσον άγνού, και άμαθρόντος τό πραδληματικόν βρεφος εκ του εξευτελισμού, του πολλακίς και άγαθά παραγαγόντος, όρκωτικού συστήματος... Δια δε την υλικήν του τάπου ευμερίαν άρκει να αναφέρωμεν, ότι μεγάλα κέρδη προσδοκώνται εκ της ύπό του έθνους πωλήσεως των πακυνιοχάρτων—18 ειδών!

— προς πέντε δραχμάς την δεσמידα... Ούδεις άλλος λίθος έτέθη κατά την έβδομάδα ταύτην εις τας τροχιάς της τακτικώς λειτουργούσης κοινωνικής και κυβερνητικής μηχανής πλην δε του άγγελθέντος κατάπλου της «Παράλου» διαταχθείσας να παρελάβη στρατιωτικόν άποσπασμα και να διευθυνθή εις Ναύπλιον, να μεταφέρη εκείθεν την λαίμητόμον και τους γνωστους εις τους άναγνώστας της «Εβδομάδος» δημίους, προς έκτέλεσιν των θανατικών ποινών, κατά τα άλλα ού μόνον ζώμεν, αλλά και άποθνήσκομεν εν ειρήνη! άπόδειξις τούτου ό εν τη συγκία Νεαπόλεως θάνατος δύο συζύγων Έθραϊαν εν μιά και τη αύτη ήμέρα, του μεν συζύγου έχοντος ήλικίαν έννεήκοντα έτών, της δε συζύγου όγδοήκοντα, η θεα των όποιων έφερον εις τα χείλη πάντων τό γνωστόν τετραστίχον

Φε! φε! ό κοία ήδονή, φε! ήδονή όποια!
 άμφοτέροι βεβαίως να βαλνωμεν ε τό μνημα,
 και να συν. απ. ο θάναω μεν! όποια εύτυχία...
 αψη να κόπη τό έρον και γω αύτης τό νημα.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Η παρελθούσα εβδομάς ήτο στεία εις φιλολογικας και επιστημονικας ειδήσεις. Αι περι την Ακρόπολιν έγγραφισαι προς καθαρισμόν του περιε αυτής χώρου προχωρουσιν έρωμμένως, πιστευεται δε, ότι λιαν προσεχώς θ' αρχίσωσιν αι δια της κρημνίσεως της θολωτής εισόδου, έφ' ής η Τουρκική επιγραφή, έρευναι περι της εισόδου της Ακροπόλεως.

Μετ' επιφυλάξεως, μεταδίδομεν την εύχαριστον είδησιν, ότι η Αρχαιολογική Έταιρία, προετοιμάζει την εν πολυτελεστάτη έκδοσει δημοσιεύσιν των, όπισθεν του Παρθενώνος εύρεθέντων, πέτριαι πολυ-

χρωμών άρχαίων. Καθ' ε ήκούσαμεν, οι πίνακες παρηγγέθησαν εις εν των πρωτίστων καλλιτεχνικών εργαστηρίων των Παρισίων.

Απαντώντες εις τινά έγγραφως έρωτήσαντά ήμας τισίν είναι τό εύσυνοπώτερον σύγγραμμα, τό περι των εν τη παλει ήμων μνημείων πραγματευόμενον, σημειούμεν, ότι δια μέν τους ζένην γλωσσών γινώσκοντας είναι ό οδηγός του Βέδεκερ δια την Ελλάδα, και αι Αθήναι του Breton, εκ δε των εις την ελληνικήν γραμέντων άφώδως δυνάμεθα να συστήσωμεν εκτός του γνωστού οδηγού του Πανταζή, την ύπό του φιλοτιμώ εργαζόμενου κ. Π. Καστρομένου εσχάτως δημοσιευθείσαν περιγραφήν των εν Αθήναις μνημείων.

Ός μανθάνομεν ό αξιότιμος επί των εκκλησιαστικών και της δημοσίας εκπαιδεύσεως ύπουργός διώρισεν έπιτροπείαν συγκειμένην εκ του μητροπολίτου Ακρίστας κ. Νεοφύτου, του γραμματέως της Ίερας Συνόδου κ. Προκοπίου, των καθηγητών της Θεολογίας κκ. Διμάλα και Α. Διομήδους Κυριακού και των κκ. Φρεαρίτου και Εύσαζίου, ήτις ύπό την προεδρείαν αυτού θέλει μελετήσει τα υποβληθέντα περι της ανάδιόργανώσεως των εκκλησιαστικών ήμων πραγμάτων νομοσχέδια, και θέλει υποβάλει νέους νόμους περι μισθοδοσίας του κατωτέρου κλήρου και περι διοικήσεως των μονών.

Υπό του κ. Γρ. Α. Ξενοπούλου άγγέλλεται η έκδοσις μελέτης ύπό τον τίτλον «Οι σύγχρονοι εν Ζακύνθω ποιηταί».

Ανεχώρησεν εις Σικελίαν, διαπάναις του ένθέρμως περι της χριστιανικής αρχαιολογίας ασχολουμένου βαθυπλοούτου λόρδου μαρκησιού Bute ό ήμέτερος συνεργάτης κ. Γ. Λαμπάκης, ό τόσον ένθερμος ζηλωτής του σπουδαίου τουτου κλάδου της Θεολογίας, όπως σπουδάση ίδια την λαμπράν τέχνην των μωσαϊκών, άτινα καλύτεροι τας Μητροπόλεις του Παλέριου, Montreal, Μεσσήνης κ.λ. Ο κ. Γ. Λαμπάκης πρό πολλού ασχολείται εις τον προσδιορισμόν του χρόνου των μωσαϊκών του Δαφνίου, έφ' ό και μετέβη άλλοτε εις Βενετίαν συγκρίνας δε ταύτα εύρε τα του Δαφνίου πολλώ κρείττονα, ήδη δε προτίθεται να τα συγκρίνη προς τα εν Σικελία. Δυστυχώς τα πολύτιμα ταύτα μνημεία της χριστιανικής τέχνης παρεγνωρίσθησαν, τα μωσαϊκά Δαφνίου, κατεστράφησαν σχεδόν, άφου η συντήρησις των άνετέθη εις τους εν αύτφ παραφρονας.

Πολύτιμος φίλος εξ Όδησσου μεταδίδει ήμιν εύχαρίστα και παρηγορητικά περι του δαπάνη του άσημνήστου Ροδοκανάκη έγερθέντος μεγάλου Παρθενωγυσίου εν τη πόλει έκείνην. Χάριν εις τας προσπάθειας της διακεκριμένης διευθυντριας αυτού κ. Έλένης Δεζωφί, της γνωστής έπτανησιακής οικογενείας, η εν Όδησσο Έλληνική άποικία αντί να πέμπη τας θυγατέρας αυτής προς εκπαιδεύσιν εις ρωσικά παράβνηγα γέτια, δίδει εις αυτά ελληνικώτατην άνατροφήν. Απόδειξις η έκτακτος έ-

πιτυχία των εξετασέων. Δόγου γινόμενου περι των εν Όδησσο ελληνικών πραγμάτων, δεν δυνάμεθα να μη αναφέρωμεν μετ' έπαινων και θαυμασμού τό όνομα του πρωιερώς της αύτοθι ελληνικής εκκλησίας και άποροίτου της Ριζαρίου βυλλής κ. Αγγέλου Βερόνη, ου τας ύπηρεσίας και την άρετήν εκτιμώσα η Κυβέρνησις τφ άπένειμς τον Σταυρόν του Σωτήρος.

Τόν εκ Φριβούργου της Βαδης διακεκρίμενον καθηγητήν και φίλον των συγχρόνων ήμων Γραμματέων κ. Αδύναστον Βολτζ, άγγέλλομεθα ήμιν την προσεχη συνεργασίαν του εν τφ φύλλω ήμων, εύχαριστούμεν θερμώς.

Ό πρό τινων έτών επισκεφθείς την πόλιν ήμων και καλά περι αυτής εν τη Εβθεωρήσει των δύο Κόσμων γράψας, η Γαβριήλ Charmes, έδημοσίευσεν μακρόν άρθρον εν τη Έφημερίδι των Συζητήσεων περι διαπρεπούς Έλληνίδος καλλιτέχνιδος, κρυπτομένης ύπό τό ψευδώνυμον Mario Foscariini, περι ής πολυς κατ' αυτας έγέμετο λόγος εν Παρισίωι. Τα μάλλον έπαινούμενα μουσικά αύτης έργα είναι τό Φίλημα (ποίησις Γ. Ζαλακώστα), η Χελιδών (τό γνωστόν Ρόδιον άσμα) και τρεις μελωδίαί επί ποιημάτων του Θεοφίλου Γωτιέ, των Χρυσολιδών, του Νοκτερινού περιπάτου και της Κλίμακος του έρωτος.

Τιδως δι' εξαίρετον τό άσμα αύτης επί των Χρυσολιδών

Les papillons couleur de neige κτλ.

υπερήφανοι έθνικώς διότι τό ελληνικόν όνομα τοσοούτου ήρξάτο εκτιμώμενον και καλλιτεχνικώς εν τη Έσπερία, θέλομεν προσπαθήσει να λάβωμεν πλείονας πληροφορίας περι της Έλληνίδος καλλιτέχνιδος και να μεταδώσωμεν αυτας προσεχώς εις τους άναγνώστας της Έβδομάδος.

Έν τη Έφημερίδι της Δευθίας, ό πρην έρως του βασιλείας ήμων κ. Γκωσράου, όστις ού καύεται φιλοστόργως ένδιαφερόμενος υπέρ παντός του ελληνικού έδημοσίευσεν δύο πραγματείας περι των πατριαρχικών προνομίων.

N. I. Σ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΙΟΥΝΙΟΥ 16. Αλεξανδρου και Αντωνίνης των μαρτύρων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ.—Αμφοτέροι νεώτατοι την ήλικίαν συνελήφθησαν, ως πιστεύοντες εις Χριστόν, μετὰ πολλας δε βασάνους και άκρωτηριάσεις σκληράς, έρριφθησαν εις τό πύρ, άφου προηγουμένως ήλειφθησαν δια πίσσης.

Γ. Α.

ΙΣΤΟΡΙΑ.—10 Ιουνίου 1822. Μετὰ έπτάμηνον πολιορκίαν γίνονται κύριοι της Ακροπόλεως οι Αθηναίοι. Κατά παράδοξον συμπέτυχον κατά μήνα Ιούνιον έπίσης (τφ 1456) είχαν γίνει κύριοι της Ακροπόλεως οι Τούρκοι.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Εν Ερμούπολει συνέστη ἐπιτροπή ἐκ τῶν κ. κ. Δημ. Βασιλάκη, Σ. Κ. Πραύου, Ἐλμ. Αἰδοπούλου...

λογήρου κ. Δαμιῆλ Δημητρίου ἢ ἀνάκρισις δὲν εἶρε σποικίχα συννοήσι καὶ συνεπῶς δὲν προέβη...

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Ἐθερίνο πούλ. Τὸ θέρος ἤρξατο ἀκριβῶς χθὲς τῆ 2 καὶ 34 λ. μ. μ. Καὶ κηρύσσονται λοιπόν...

Φιλομαθεῖ. Θὰ σὰς εἰπῶμεν ὅτι γνωρίζομεν. Ἡ ἐν Ἱεροσολύμοις ἑλληνικὴ σχολή, περὶ ἧς...

Ἐφημερίδο γράφω. Μεθαύριον εἶνε ἡ ἐπέτειος τῶν γενεθλίων τοῦ βασιλοπαίδος Γεωργίου...

Τυπογράφω. Τὸ πρῶτον βιβλίον, ὅπερ ἐκτυπώθη εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν εἶνε ἡ γραμματικὴ...

Ἐρευνητῆ. Ἄλλοτε ἐν Βυζαντίῳ, ὅτε ἡ τιτλομανία ἦτο εἰς ἐπίστασιν, οἱ πλοῦστοι κατέβαλον...

φαίμαξιν θὰ ὄρισται τὸ βαλάντιον τοῦ ἀπὸ τοῦ τίτλου...

Με μνησται μένη. Ἐν Μεσολογγίῳ ὁ ἀρραβῶν εἶνε ἐπίσης ἰσχυρὸς ὅσον καὶ ὁ γάμος. Ἐν Σκιῶν...

Βοήθ. Μὴ παραγενοῦσθε εἶδομεν ἄλλοτε ἐπισκεπτήριον...

Ἄλκιυιάδης Ω... Συγγραφεὺς παντομίμων. Ἐν τῇ ἑθνικῇ βιβλιοθήκῃ...

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

42. Στὴ θάλασσα κατ' ἐμὴ με Κητήσης, ἀλλ' οὐτε ἔς τὰ βουῶν θὰ μ' ἀπαντήσης...

43. Τρία θὰ εἶρεσ' πράγματα ἀν' ἡ ἀναγραμματίσει, καὶ ὁδὸς δὲ γράμματα τοῦ ἀπείπει ἡ λύσις...

44. (δημῶδες) Φράγκος ἄγροτοῖ κοκκινόμοις περὶ ἀετοῦ σκούζει τὴν λύρα...

ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ μυθολογικαὶ καὶ ἱστορικαὶ

- 30. Τίνες ἤραζον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Φινέως πᾶσαν τροφήν; 31. Τίς θεῖς ἔσωσε τὸν Ὀδυσσεῖα καταποντιζόμενον...

ΑΥΣΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

- 38. Τὸ στοιχεῖον Ν. 39. φόρος ἄβρος. 40. Ἀδελ. 41. Τὸ πλοῦτον. 27. Ὁ Πρωτοεὐλαος. 28. Ὅτι ἡ πρότασις εἶναι μὲν ἐπισηφελῆς, ἀλλ' ὄχι...

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ

Ἄ. Ἰ. Κ. Καβάλλαν. Δυστυχῶς ἀργά ἤλθοι. — Ν. Ἐπίσης ἀργά δὲν δυνάμεθα ἰλλεῖψαι χάρον.